

РЕШЕНИЕ

№ 2230

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **375** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № 20235456 от 26.10.2020г. по НАХД № 6632/2020г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав, с което е Потвърдено НП № Р-10-200 от 08.05.2020г. издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което за нарушение на чл.19, §1, ал.1, в частта „тясно свързани с тях лица”, предложение второ в частта „уведомяват компетентният орган”, б.”а”, във връзка с чл.19, §1, ал.2 и чл.19, §1, ал.3, във връзка с чл.19, §8 от Регламент № 596/2014г. на [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 1000 лева на основание чл.23, ал.2, т.1, пред.1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПМПЗФИ).

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона, допуснати процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Оспорва се компетентността на актосъставителя. Оспорва се и компетентността на лицата, извършили проверката на дружеството. Излага

съображения, че НП и АУАН са съставени в нарушение на чл.42, ал.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Мотивирани са съображения, че дружеството не е извършило вмененото му нарушение. Същото представлявало маловажен случай, което обстоятелство не било съобразено от районния съд. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор в писмен отговор оспорва нейната основателност. Твърди, че са били налице всички елементи от фактическия състав за реализиране отговорността на дружеството.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

На 22.11.2019 г. в КФН постъпила информация от [фирма], че за периода от 01.01.2019 г. до 20.11.2019 г. [фирма] е сключило една сделка с емисията акции, с ISIN BG11ASASBT10, от капитала на [фирма] (емитент), а именно: номер на сделка в [фирма] – 20191030000000379, от дата 30.10.2019 г., брой финансови инструменти - 72 734, единична цена - 12,00 лева, сума - 872 808,00 лева, покупка/продажба – покупка. Със сключената на 30.10.2019 г. сделка № 20191030000000379, за 72 734 бр. акции на стойност 872 808,00 лв., прагът от 5 000 евро е бил преминал и [фирма] е следвало да уведоми КФН за тази и всяка следваща сделка с емисията акции от капитала на [фирма], сключена за собствена сметка в рамките на календарната 2019 година. Това е следвало да стане в срок от 3 работни дни, считано от датата на сделката. От документите постъпили в КФН било установено, че емитентът е уведомил [фирма], като лице с ръководни функции, за задълженията му по чл. 19 от Регламент № 596/2014. От своя страна, [фирма] е уведомило [фирма], като тясно свързано с него лице, за задълженията му по чл.19 от Регламент № 596/2014, но [фирма] не е уведомило КФН за посочената сделка, с която е бил преминал прагът от 5000 евро.

Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № Р-06-1213 от 17.12.2019 г. за нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват компетентния орган“, б. „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 г. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на представляващ нарушителя, а последният го подписал без възражения. Такива писмени възражения са били депозираны в тридневния срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем Наказателно постановление № Р-10-200 от 08.05.2020 г., с което за нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват компетентния орган“, б. „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 г., на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева на основание чл.23, ал.2, т.1, пред.1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПМПЗФИ).

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд обосновал извод за законосъобразност на НП като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. Решението е правилно. По отношение на компетентността на актосъставителите е приел, че са издадени от компетентни за това органи. Посочил е също, че съгласно разпоредбата на чл. 19, § 1, ал. 1, б. „а“ от Регламент № 596/2014, лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитента и компетентния орган по отношение на емитентите, за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този емитент, или със свързаните с тях деривати или други финансови инструменти.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност.

Имуществената отговорност на [фирма] е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл.19, §1, ал.1, предл. 2, б. "а" във вр. с § 1, ал. 2 и, ал. 3 във вр. С чл.19, §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014г., като на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 пред.1 от ЗПМПЗФИ му е наложена "имуществена санкция" в размер на 1 000, 00 /хиляда/ лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят [фирма], като лице тясно свързано с лица, които изпълняват ръководни функции в емитента [фирма] е било задължено при сключване на сделки, превишаващи законоустановения праг от 5, 000 евро в рамките на една календарна година, да уведоми писмено КФН за сключена на 30.10.2019 г. сделка № 20191030000000379 за 72 734 бр. акции на стойност 872 808,00 лева в срок от 3 работни дни, считано от нейното сключване т.е. най-късно до 04.11.2019 г., вкл., подавайки уведомление, съдържащо предвидените в чл.19, §6 Регламент (ЕС) № 596/2014г., реквизити. С демонстрираното противоправно бездействие, касаторът не е изпълнил правното си задължение по чл.19, §1, ал.1, предл. 2, б. "а" във вр. с § 1, ал. 2 и, ал. 3 във вр. с чл.19, §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014г. Регламентът е задължителен законодателен акт, издаван от Съвета на ЕС. Той трябва да се прилага в своята цялост във всички страни от ЕС, като за неговото прилагане не е необходима никаква процедура по признаване, изпълнение, ратификация и т.н., а нормите му имат директен пряк ефект във всички държави от ЕС.

По отношение на наложената "имуществена санкция" в размер на 1 000, 00 /хиляда/ лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл.23, ал.2, т. 1 от ЗПМПЗФИ за юридически лица и еднолични търговци при първо нарушение е относително определена в границата от 1 000 до 1 000 000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е индивидуализирал същата в законоустановения

минимум, поради което не съществува юридическа възможност за нейното намаляване /арг. От чл.27, ал.5 от ЗАНН, приложим по аналогия на закона/.

Липсват и основания за третиране на конкретните случаи като маловажни по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. по т.д. № 1/2007г. на ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл.28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Безспорно визирият нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл.83 от ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Съгласно разпоредбата на чл.93, т.т от НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление /административно нарушение/ с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност /вредност/ в сравнение с обикновените случаи на престъпление /административно нарушение/ от съответния вид". В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визирият дефинитивна норма, а именно "други смекчаващи обстоятелства", които да редуцират степента на обществена вредност на деянието, съпоставима с нарушенията от същия вид. В тази връзка, принципно вярно е, че за наличието на съставомерност по чл.19, §1, ал.1, предл. 2, б. "а" във вр. с § 1, ал. 2 и, ал. 3 във вр. с чл.19, §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014г. не се изисква настъпването на вредни последици, извън изтичането на изискуемия срок за подаване на уведомлението до КФН, но в конкретния случай, посоченото неизпълнение е от естество да засегне сериозно легитимната цел по чл. 2 за предотвратяване и разкриване на пазарните злоупотреби с финансови инструменти. Ето защо, макар и формално по своята конструкция, неизпълнението на посоченото правно задължение не разкрива формална по степен обществена опасност, съпоставена с нарушенията от същия вид, отчитайки характера на засегнатите обществени отношения и обстоятелството, че по делото липсват фактически данни за неговото последващо изпълнение.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила. При този изход на делото на ответника, на основание чл.63, ал.5 вр., ал.3 от ЗАНН, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определен на основание чл.27е НЗПП, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на спора. Водим от горното, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20235456 от 26.10.2020г. по НАХД № 6632/2020г. по

описа на СРС, НО, 99-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1.

2.